

Två träd

Jag vet att vore du ett träd min vän
jag vet då vore du en björk
och vita stammen skulle lysa då
mot tysta skogen tät och mörk

din krona full av ljus och fågelsång
med grenar dansande i sommarns varma vind
jag skulle stå där då, inunder lövens brus
och lägga mot din stam min kind

Det finns en fråga jag vill ställa dig
det är väl mest en tankelek
om jag fick växa riktigt nära dig
stark och trofast som en ek

Och när jag sträckt min rot mot din i hemlighet
fast vi var skilda åt till både färg och form
finge jag skugga dig om solen brände het
och skydda dig mot varje storm

Vi kunde växa upp mot himmelen
vi kunde tävla som på lek
som vore du en björk min vän
som vore jag en gammal ek